

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις τήν χώραν ημών υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού : Εξωτερικού :

Έτησια δρ. 7.— Έτησια φρ. χρ. 8.—
 Έξάμηνος 4.— Έξάμηνος φρ. χρ. 4.50
 Τρίμηνος 2.15 Τρίμηνος φρ. χρ. 2.40

Αί συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΝΑΘΗΝΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ

Εσωτερικού λεπτ. 15. Εξωτερικού φρ. χρ. 0.15.
 ΦΥΛΑΔΑ ΠΑΛΑΙΑ :
 Της Α' Περιόδου, εκάστου λεπτ. 30 [φρ. 0.30].
 Της Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20.]

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Όδός Εθνομίτου, άρ. 33 παρά τό Βαρθολομαίον

Περίοδος Β. — Τόμ. 12ος

Έν Αθήναις, 29 Οκτωβρίου 1905

Έτος 27ον — Άριθ. 48

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Όπου τό δράμα περιπλέκεται.

Ο κ. Πεντεπής, αφού έσκούπισε τό μέτωπόν του, διηγήθη με όλίγας λέξεις πώς έπήγε εις τό λυκειον του κ. Συνακτικίδου, πώς τον έδέχθη εκεί πρώτα ό έπιμελητής, έπειτα ό υποδιευθυντής και τέλος ό κ. διευθυντής ό ίδιος, και πώς, και οι τρεις, αφού ήρώτησαν τους άρμόδιους, τή έδωσαν την πληροφοριαν ότι ό ασύλληπτος Άριστέιδης ήτο παρών εις τό πρώτον μάθημα. Περι τούτου έδιδε μαρτυριαν τό βιβλίον των παρατηρήσεων των καθηγητών, όπου ό μέν καθηγητής των ελληνικών ανέφερεν εις την διεύθυνσιν τον μαθητήν Άριστέιδι: Άρ. Πεντεπήν ως επανεληγμένως άπροσεκήσαντα, ό δε καθηγητής της Ιστορίας έζητεί την τιμωριαν του ίδιου μαθητού «δι' αυθαδειαν και άταξίαν εν τή τάξει». Αλλά, από τής 10.30', ή διεύθυνσις του λυκειου εύρίσκειτο εις πλήρη άγνοιαν περι τής ύπαρξεως του ασώτου υιού...

Ο κ. Πεντεπής ήρώτησεν έπειτα τον θυρωρόν. Και ό θυρωρός απήγησεν ότι έγνωρίζει πολύ καλά τον Άριστέιδην, και τον έστειλανετο εκ βάθους ψυχής. Τόν είχεν ιδή μάλιστα εκείνο τό πρωί που ήγγόμε με κατά την απόλυσιν, εις την αυλήν, με τρεις διπλωματούχους παραξίας του σχολείου, τους μαθητάς Κανατήν, Σερμπέτην και Σφύραν. Και οι τρεις έφάνοντο πολύ χαρούμενοι, με χαράν άγριανθώπων, κατά την έκφρασιν του αξιοτίμου θυρωρού, και κατόπιν έξέκίνησαν, χωρίς

βιβλία, με τά χέρια στές τσέπας, και έκαμαν άριστερά, κατά την όδον Πανεπιστημίου, ίσως διά τό Σύνταγμα ή διά τό Ζάπτειον...

Τι είχαν απογινή τα τέσσερα εκείνα μαγκόπαιδα από εκείνην την στιγμήν έως αυτήν την ώρα; Είς τι είχαν χρησιμοποίηση τον καιρόν των; Τι ανοησίας είχαν έπινοήση, έπιχειρήση και διαπραξη; Τι νων καταστροφών είχαν γίνη θύματα ή άυτοуроγοί; Πώς δέν είχαν αισθανθή ουδέ καν την ανάγκην να έπιστρέφουν τό μεση-

μικρός Άριστόδημος ήσαν ώχροί σαν βρυκόλακες. Τα παραπετάματα ήσαν θρηνώδες κρεμασμένα επάνω εις τα παράθυρα: Γόοι και σπόνοι ενόμελες δια έβγαίναν από τό πιάγν διά να θρηνώσουν την εξαρτήσιν του Άριστέιδου. Αί πολυθρόνες εκλίνίζοντο με άπελιπιστικας χειρονομίας. Και μόνη ή Άσπασία δέν είχε χάση την γαλήνην της:

— Διατι τάχα να μην ήνε ό Άριστέιδης πγαγμένος εις του Άριστογειτόνος; είπεν έξασφα.

Η κυρία Πεντεπή δέν έπρόφρασε καλά καλά ν'άκούση τό τέλος τής φράσεως, κ' εύρέθη με τό καπέλλο της, με τό επανώφορ της, με τά γάντια της, κάτω εις τον δρόμον. Έφώναξε ένα άμάξι και είπε του άμαξά: «Γράβη, με την ώρα, στην Καλλιθέα!» Και χωρίς να κυττάξη την ώρα, χωρίς να κυττάξη εις την τσέπην της, αν είχεν άρκετα χρήματα, χωρίς να κυττάξη τό πρόσωπον του άμαξά, αν ήτο άξιον πάσης έμπιστοσύνης, χωρίς να κυττάξη τον αριθμόν τής άμάξης



«Την άπελιπισίαν τής οικογενείας Πεντεπή. » (Σελ. 377, στήλ. β')

μέρι εις τά σπείτια των γονέων των, διά να φάγουν;

Όλα αυτά, μυστήρια ανεξερενητα, προβλήματα αλυτα, αινίγματα τρομερά και σημεια έρωτηματικά, τά όποια ίσως έμελλον να μεταμορφωθούν μετ' όλιγον εις θαυμαστικά!...

Αλλά ποιος θα ζωγραφίστη με τά χρώματα τής αληθείας, την άπελιπισίαν τής οικογενείας Πεντεπή; ... Ο κ. Πεντεπής εκύτταζε με ύπερβολικήν προσοχήν τάς άκρας των ύποδημάτων του, και ή κυρία Πεντεπή, με τους κλόπους της μαστιζομένους υπό τρικυμίας, έκλατε και ώδύρετο. Η Μαριάνθη, ή Άγλαΐα και ό

του, ό όποιος ήτο 1313 (δικλό 13!), άνέση εις τό άμάξι, και εκάθησεν εις τά μαξιλάρια με ένα αναστεναγμόν άνακουφίσεως:

— Άχ!

Και ή άμαξα έξείκνησεν όλοταχώς...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Όπου εμφανίζεται ό κ. Άριστογειτών Πεντεπής, καλλιτέχνης ζωγράφος.

Ο Άριστογειτών Πεντεπής ζωγράφος, έγλυφεν, έγραφεν, έσκέπτετο, έκοιμάτο, έτρωγεν, έπλένετο και εκάπνιζεν εν και μόνον δωμάτιον, τό όποϊον ώνόμαζε καλλιτεχνικόν του εργαστήριον, αλλά τό

...οποιον ημπορουσαν επισης να βαπτιση υποθαλαμων, αθουσαν η βιβλιοθηκη.

Ησαν εκει εικονες, καλαμαρια, ιχθυογραφηματα, οπλα, οπριβαντες, υψηλα υποδηματα με σπινουρια, βουλακερια, θεατρικα ενδυμασια, κανονες, πηλιος δια τα προπλασματα, ευζωνικα φεστα, ενα βιολι, δαντελλες, φουστανελλες, σωληνες θερμαστρας, διαβηται, εν αλαφριον, βιβλια πολυτιμα και σπανια, ιαποτικα εγγχειριδια, με τα οποια εξυνη τα κανδυλια του, και παλαια λιθογραφια, με τα οποια εσφουγγιζε τα πινελα του ο κ. Αριστογειτων.

Εκεινην την ημεραν ειργαζετο εις την μεγαλην του εικονα, την οποιαν εσκόπευε να στείλ η εις την εκθεσιν του «Παρνασσου» και η οποια παριστανε την δολοφονιαν του Ιουλιου Καισαρος. Ο Αριστογειτων προς τον σκοπον αυτον, ειχε παρη και μονδελο, ενα Μαλτέζον εκει, με κατι αγρια μουστακια μαυρα, ο οποτος ωμοιαζε με τον Ιουλιον Καισαρα, οσον και εγω.

Ο Μαλτέζος δεν ειχε πεισθη να φορέση την ρωμαϊκην τηβεννον, και δι' αυτο ο ζωγράφος μας τον ειχεν αφιση με τα ιδινα του μπαλωμενα ρουχα, διότι κυριως τον ηθελε δια την εκφρασιν του προσωπου, ως ελεγε. Επειδη όμως ο Μαλτέζος δεν ημπορουσε να φαντασθη πως ητο δυνατον να κλημ το προσωπον μεγαλου ανδρος, χωρις σπαθι και χωρις στεμμα, ο ζωγράφος μας τω ειχε δωση να φορέση μιαν σακαράκαν του πυροβολικου και ενα καπέλλο ηρωος της απεραντας με ενα κίτρινο φτερο. Και ετσι, με αυτην την αλλοκοτον ενδυμασιαν, τον εβαλε να κρατη τα χερια του υψηλα προς τον ουρανόν και να ανοίξη το στόμα του, δια να παραστήση τον ανθρωπον τον οποιον απειλουν να τρυπήσουν σαράντα εγγχειριδια.

— Έλα λοιπόν, ελα! επαναλαμβάνειν ο Αριστογειτων, δεν ειπε ετσι η σάσις; πάρα μέσα τὸ στήθος σου!... γούρλωσε τα ματια σου!... στράβωσε το στόμα σου! Συλλογίσου ἐπὶ τέλους, πως πρόκειται να πεθάνης, διάβολε!...

Η κυρία Πεντεπη εισήλασε την στιγμήν που επροσέραντο αὐταί αι λέξεις. Ο Αριστογειτων — ἄς τὸ ὁμολογήσωμεν — δεν εβάνη ενθουσιασμένος, ἀμα την ειπε: — Ξεκουράσου, Οκτάβιε! ειπεν εις τὸ μονδελό του. Εἶνε ἡ μαρμιά μου!

Η κυρία Πεντεπη ειχε ριψη τραγικά βλέμματα ἐλόγγου, και, χωρις να καλημερήσῃ, τον υἱὸν της τὸν πρωτότοκον, ειχεν ὀρθήσῃ προς μιαν κουρτιναν, ὅπισθεν της οποιας κατι ἐνόμισεν ὅτι ειδη να σαλεύη. Επειτα ἐπιστρέφειν εις τὸ μέσον του ἔργαστηριου, ἐκείταξε με ἀγρια βλέμματα τὸ ἀλλόκοτον πρόσωπον του Οκταβίου και τὰ παράξενα μουντζουρώματα, τὰ οποια εἶχαν τὴν ἀξίωσιν ὅτι τάχα τὸν παρισταναν ἐπάνω εις τὸν πίνακα του ζωγράφου, και, τέλος, ἐσῆκωσε τὰ χερια της με τραγικὴν χειρονομίαν, και ειπε:

— Αριστογειτων; — Μαρμιά; — Αριστογειτων, μή μου πῆς ψέματα... Ο Αριστογειτων εἶπε εδῶ; — Ο Αριστείδης;... Εἶνε σωστὰς ὁκτὼ ἡμέρες πού ἔχω νὰ τὸν ἰδῶ! — Τὸ ὀρκίζεσαι; — Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Οκταβίου, τὸ ὀρκίζομαι!

Και ὁ Αριστογειτων, καθὼς ἄπλωνε τὸ χέρι του νὰ ὀρκισθῆ, ἔδωσε κατὰ λάθος εις τὸν Οκταβίου ενα μεγαλοπρεπέστατον φουσκον.

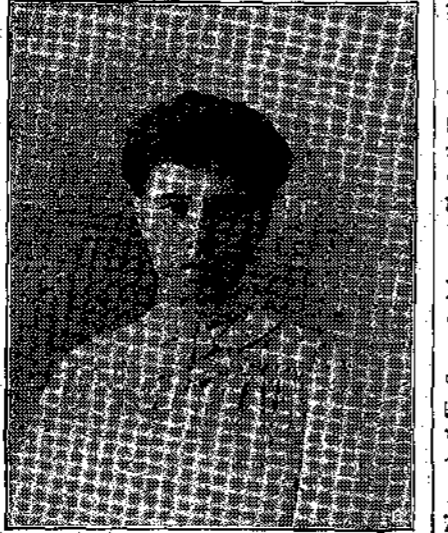
Η κυρία Πεντεπη εβγαλε μιαν ἀσθενή κρουνην, ὅπισθοχώρησε δύο βήματα, ἔπεσεν ἐπάνω εις ενα καναπέν, ἐκούνησεν ὀλίγας στιγμάς τὰ χερια και τὰ πόδια της, ἐξανασφώνασε σπαρακτικὰ και ἐμεινε λιπόθυμος...

(Ἔπεται συνέχεια)

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ



ΒΕΡΘΑ Γ. ΚΟΛΜΑΝ (πρώην Ἄγνη Περιστοράκη) Βραβευσισσα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δικηγορος τῆς Νεολαίας Εἰς τὸν Μ. Διαγωνισμὸν Καλλιγραφίας [Ἦνε διαπλάσῃ λ. ε. σελ. 294.]

Η ΚΑΚΗ ΓΡΗ, Ο ΓΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΑΓΟΣ

Μία φορά κ' ἔναν καιρὸ, ὁ περιφημὸς μάγος Πικιπουκίραμ ἦτο κλεισμένος μέσα στὸ ἐργαστήρι του κ' ἔκαμνε με τὰ καζάνια του και με τὰ γουδια του τὴν ἐξακουσμένην του σκόνην, τὸ Πουριπουριράμ, ὅταν ἔξανα τοῦ ἐκτύπησαν τὴν πόρτα. Κάτι σοβαρὸ θὰ συνέβαινε, διότι ὁ μάγος εἶχεν ἀπαγορεύσει νὰ τον ἐνοχλήσῃ κανεὶς ἐκεῖνο τὸ πρωί. — Ποῦός εἶνε αὐτὸ; ἔρωτᾷ ὁ μάγος.

— Ἐγὼ ὁ Κύνος, ὁ δούλος σας. — Καὶ τί θέλετε; — Μιὰ κυρία σᾶς ζητεῖ. — Πες της πῶς δὲν εἶμαι εδῶ! — Τῆς τοῦ εἶπα, κ' αὐτὴ λέγει πῶς νὰ γίνῃ τρόπος νὰ εἶσθε, γιατί θὰ σᾶς πληρώσῃ καλά.

Ο Πικιπουκίραμ δὲν ἦτο εὐλογημένος, ἀλλὰ ἐπειδὴ χρειαζόνταν και τὰ χρήματα δια νὰ ζῆ ὁ ἀνθρώπος, ἄρτισε τὰ ἀνονάκια του κ' ἐπῆγαν εις τὸ σαλόνι του.

Ἐκεῖ τὸν ἐπεριμενε μιὰ γριχά, με μιὰ μύτη σὰν γάντζο και μ' ἕνα σαγόνι σὰν τσόκαρο ἔκλειγε σὰν βρύση, και ἐσκούπιζε τὰ μάτια της με μιὰ μανδυλάρα μεγάλη σὰν τραπεζομάνδουλο.

— Μπᾶ! εἶπεν ὁ μάγος, εἶνε ἡ κυρά Μιχάλαϊνα, ἡ γειτόνισσά μου.

— Ὄλη κ' ὄλη, καλέ μου ἀφέντη. — Καὶ πῶς ἦταν αὐτὸ τὸ καλὸ;

— Ἀχ! και νὰ ξέρατε, καλέ μου ἀφέντη! Τὸν γνωρίζετε τὸν γάτο μου, τὸν Ποντικοχάφτη; λοιπὸν αὐτὸς ὁ μακαρὸς, ὁ γέρο-Μαθίος, ὁ κάπηλας τῆς γωνιάς, μεὺ τὸν ἐσκότωσε γιὰ νὰ τὸν κἀνῃ... λαγὸ-στουζάδο.

— Ἀ! τὸν πανάθλιον!

— Καὶ μόλις ἐπρόφρασα και τὸν ἄρπαξα ἀπὸ τὰ χερια του, πού ἦτον ἔτοιμος νὰ τὸν ριζῆ στὸν τέντζερε, ὅπου εἶχε κίβλας τσιγαρίση, τὰ χρομμυδάκια... λοιπὸν, ἦρθα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μου τὸν ζωντανέψετε.

— Ἐ! ἔ! εἶνε κάπως δύσκολο.

— Δὲν με μέλει πόσο θὰ στοιχίσῃ. Σᾶς δίνω χίλια τάλλαρα, ὄλη μου τὴν περιουσία.

— Ἐ! τότε ἡμποροῦμε νὰ δοκιμάσωμε. Νᾶ, ἔχω ἀκόμα ενα μπουκαλάκι με νερὸ τοῦ Ἀμστραμδάμ. τριψε μ' αὐτὸ τὰ κομμάτια τοῦ γάτου σου και ἴσως ζωντανέψῃ μ' αὐτό.

Φαντάζεσθε τὴν χαρὰν τῆς κυρά-Μιχάλαϊνας. Ἐπέστρεψε στὸ σπίτι της, ἔτριψε με τὸ νερὸ τοῦ Ἀμστραμδάμ τὰ σκόρπια κομμάτια τοῦ γάτου, και ἀμέσως τὰ κομμάτια ἐκόλλησαν και ὁ Ποντικοχάφτης ζωντανὸς και δάκνερος, ἄρχισε νὰ νικουρίζῃ.

— Νιάρ... νιάου!

Ἀρχισε νὰ χορεύῃ ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς ἡ κυρά-Μιχάλαϊνα, ἀλλὰ ὕστερα ἐνθυμήθη πῶς εἶχε τάξη νὰ πληρώσῃ χίλια τάλλαρα εις τὸν μάγον κ' ἐκατοσούφρασε.

— Μπᾶ! εἶπε, θὰ του πῶ ὅτι τὸ νερὸ του ἦτανε ξεθυμασμένο, και δὲν ἐζωντάνευσε ὁ Ποντικοχάφτης.

Πραγματικῶς, τὸ βράδυ, ὅταν εἶδε στὸν περιπατοῦν τὸν μάγον, ἔκαμνε ὅ,τι εἶχε σκεφθῆ. Πρέπει νὰ ξεύρετε ὅμως ὅτι οἱ μάγοι εἶνε ἀνθρώποι που δὲν εἶμπορεῖ κανεὶς νὰ τους πουλήσῃ ψεύματα.

— Ἀ! εἶσαι; εἶπεν ὁ Πικιπουκίραμ, ὁ οποτος εἶχε θυμώσει πολὺ. τῶρα θὰ σου δείξω ἐγὼ!

Και ἀπλωσε τὸ χέρι του πρὸς τὸ σπίτι τῆς κυρά-Μιχάλαϊνας, ἐνῶ τὰ χεῖλη του ἐφιθύριζαν κατὰ μαγικὰ λόγια.

Ἀχ! παιδάκια μου! Ὅταν ἡ κυρά-Μιχάλαϊνα ἀνοίξε τὴν πόρτα της, τί φωνές που εβγαλε! Τὴ εἶδε, νομίζετε, κοντὰ στὸ τζάκι; Ἐβαν τίγριν, ἴσα μ' ἐκεῖ ἐπάνω, με κατὶ δονταρες και ὁ τίγρις ἐγύθηκε νὰ τὴν φάτῃ.

Φεύγει σὺν ἀστραπῇ ἡ κυρά-Μιχάλαϊνα. — Βοήθεια! σῶστέ με!

— Τί εἶνε! τί εἶνε; ἔρωτᾷ ὁ μάγος, ὁ οποτος ἐπεριμενεν εις τὸν δρόμον.

— Εἶνε, . . . ἕνας τίγρις στὸ σπίτι μου!

— Τίγρις; ἐτρέλλαθηκες, καλέ; Πᾶμε νὰ τὸν δοῦμε!

— Ἀφοῦ τὸ θέλετε, καλέ μου ἀφέντη Πικιπουκίραμ, ἐμῶτε πρῶτος.

Ὁ μάγος ἐμῆκεν, και ἡ κυρά-Μιχάλαϊνα κατόπιν του. Ἀλλὰ ὁ μάγος εἶχε προφάση, νὰ προσέρῃ κατὶ ἄλλα μαγικὰ λόγια, εις τρόπον ὅστε ὁ ἀγριὸς τίγρις εἶχε γίνῃ πάλιν ἡμερὸς Ποντικοχάφτης, κ' ἔκαμνε ῥὸν-ῥὸν κοντὰ στὴ φωτιά.

— Τί μου ἔλεγετε πῶς ἦταν τίγρις;... βλέπετε πολὺ καλά πῶς εἶνε ὁ γάτος σου.

— Ἀλήθεια, ὁ γάτος μου εἶνε.

— Καὶ, ἀφοῦ εἶνε ζωντανὸς ὁ γάτος σου, θὰ πῆ βι τὸ νερὸ μου δὲν ἦταν ξεθυμασμένο, και νὰ μου φέρῃς εδῶ τὰ χίλια τάλλαρα.

Κοκκαλο ἡ κυρά-Μιχάλαϊνα!

Τὴ νὰ κἀνῃ ὅμως; Ἐβγαλε τὸ κομμάδι της και ἐπλήρωσε.

ΜΙΜΗΣ ΙΣΜΗΝΟΣ

Ο ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΚΑΙ Ο ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ

Κωμικὸς διάλογος διὰ παιδικὸν θέατρον Φασουλή.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ. — Καλημέρα, κύριε Παστακρέμα.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ, με ξηρόν τόνον. — Καλημέρα, κύριε Πασχάλη.

ΠΑΣ. με γλυκὸν τόνον. — Ὁραῖος καιρός, σήμερα... δὲν εἶν' ἔτσι, κύριε Παστακρέμα;

ΖΑΧ. — Πολὺ ὠραῖος.

ΠΑΣ. — Δέν μου φαίνεσθε πολὺ εὐδιάθετος. Γιατί;

ΖΑΧ. — Δέν εἶμαι εὐδιάθετος, διότι μου ὀφείλετε ἐβδομήντα τριχ φράγκα και εἰκοσιπέντε λεπτά.

ΠΑΣ. — Πῶς εἶνε δυνατόν;

ΖΑΧ. — Ἐχετε φάγῃ πάστες, τριγωνα, μπισκότα, μετζέδες, φλογέρες, κόκ, ρολέδες, μαντολάτα, καραμέλες, κανταΐρια, μπακλαβάδες, γαλατομπούρεκα...

ΠΑΣ. — Αὐτὸ θὰ πῆ πῶς εἶμαι καλὸς πελάτης.

ΖΑΧ. — Ναι, ἀλλὰ δὲν πληρώνετε ποτέ!

ΠΑΣ. — Θὰ σας πληρώσω εις τὰς 30 τοῦ Φεβρουαρίου.

ΖΑΧ. — Διότι ὁ Φλεβάρης ἔχει 28 ἡμέρες μόνον.

ΠΑΣ. — Ἐγὼ φταῖν πού ἔχει 28; Νὰ κάνετε τὰ παραπόνά σας ἔς αὐτὸν που ἔκαμε τὸ ἡμερολόγιον! (Ἀπλῶνι τὸ χέρι νὰ πάρῃ μιαν φλογέραν, ἀλλὰ ὁ Ζαχαροπλάστης τοῦ δίνει μιὰ με τὴν κουτάλα του εις τὰ δάκτυλα.) Ἀι! αἱ! μ' ἐκάνετε κ' ἐπόνεσα.

ΖΑΧ. — Νᾶ, κυτιάζετε, ἂν θέλετε, ἀλλὰ νὰ μὴν ἀπλόγετε τὸ χέρι.

ΠΑΣ. — Δέν εἶδα στὴ ζωῆ μου ἔτσι κακὸ ζαχαροπλάστη! Καὶ εἶνε τόσο ὀρεκτικὸς αἰ πάστες σας! Ἐχουνα μιὰ εὐωδία! Ὡ! μωσοχυμρίζουν!

ΖΑΧ. — Σᾶς ἀρέσει λοιπὸν ἡ μυρωδιά των;

ΠΑΣ. με ἐνθουσιασμόν. — Μ' ἀρέσει; εἶνε πρέλλα! ἀμβροσία!

ΖΑΧ. — Λοιπὸν ἀπὸ τῶρα και εις τὸ ἔξῃς, νὰ μένετε εὐχαριστημένοι νὰ τα μυρίζετε μονάχα και τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε τὸ ἴδιον...

ΠΑΣ. βράζει ἀπὸ τὴν τσέπην του με σακκοῦλα με χροσὲς λίρες. — Κρι-

μα, κ' εἶχα τόσην ὄρεξιν νὰ φάγω κάτι. ΖΑΧ. γλυκομίλητος. — Δέν το ἔξευρα πῶς εἶσθε τόσο πλούσιος, κύριε Πασχάλη. Σᾶς ζητῶ συγγνώμην, πού σᾶς φιλίσησα κάπως ἀπότομα. Θέλετε φλογέρες; θέλετε κανταΐρι; εἶνε τῆς ὥρας, περίφημο! Ὅλο μου τὸ κατάστημα εἶνε εις τὴν διάθεσίν σας.

Ὁ Πασχάλης βράζει λίρες ἀπὸ τὴν σακκοῦλα του.

ΖΑΧ. — Τὸ ἔξευρα ἐγὼ πῶς εἶσθε ἐντιμος ἀνθρώπος, κύριε Πασχάλη, και πῶς θὰ μ' ἐπληρώνατε.

Ὁ Πασχάλης κουνουρίζει τὰς λίρες του ἐπάνω εις τὸ τραπέζι... και ἔπειτα τὰς βάζει πάλιν εις τὴν τσέπην του.

ΖΑΧ. — Μᾶ... τί κάνετε αὐτοῦ;

ΠΑΣ. με ξηρόν τόνον. — Πρὸ ὀλίγου, κύριε Παστακρέμα, ἐμείνα εὐχαριστημένος με τὴν μυρωδιά των γλυκισμάτων σας... Τῶρα νὰ μένετε και σεις εὐχαριστημένοι με τὸν ἦγο τοῦ παζᾶ μου!

ΖΑΧ. Κλέφτη! Κακοῦργε! Ἀπατεῶνα! (Μίμησις)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΙΜΠΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΑ'

Ὁ Βασιλεὺς ἐγέλασε. Ὁ Βασιλεὺς διεσκέδασε πολὺ. Ἀντίο μελαγχολία! Ὁ Βασιλεὺς εἶνε τώρα καλά, πολὺ καλά εις τὴν υγείαν του. Διατάσσει τοὺς δύο λευκοὺς νὰ σηκωθοῦν, τοὺς ἀγκαλιάζει, τοὺς φιλεῖ, και τοὺς λέγει με συγκίνησιν τὰ ἐκόλουθα:

— Ἐλάτε, παιδιά μου, νὰ σας σφίξω εις τὰς βασιλικὰς μου ἀγκάλας. Τὸ παιγνίδισας ἦταν ἐξυπνὸτατο και μὰ τὴν ἀλήθεια, τιμᾶ πολὺ τὴ φυλὴ των λευκῶν, τοὺς ὀποίους θαυμάζω και ἀγαπῶ. Ὁ Ἐλέφαντας σας θὰ μείνῃ ἀλυσμόνυτος εις τὸ Κράτος μου, και θὰ διατάξω τοὺς γιατροὺς μου νὰ συντάξουν Ὑπόμνημα περὶ τῆς νέας θεραπευτικῆς μεθόδου, διὰ



νὰ τὸ στείλω εις τὴν Ἀκαδημίαν των Παρισίων. Πῶς ὀνομάζεσθε;

— Τζέιμς Χῶψ! εἶπεν ὁ ἕνας σχοινοβάτης.

— Οὐίλλιαμ Τζάκσον! εἶπεν ὁ ἄλλος.

— Λοιπὸν, Τζέιμς Χῶψ και Οὐίλλιαμ Τζάκσον, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι εις τὸ Ὑπόμνημα θάναφέρω τὰ ἐντίμα ὀνόματά σας, διὰ νὰ λάβετε τὴν δόξαν πού σας ἀνίκει (Ἔπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΤΡΟΧΟΣΠΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ' (Συνέχεια.)

« — Σὲ κανένα γέρο; τοὺς λέω, μὲ ἀκόμα καλύτερο τρόπο, παρα τὴν πρώτη φορά. . . Δὲν μ' ἀρέσουν ἔμένα οἱ γέροι καὶ τὰ μυξιαρτὰ. . . Παιδιά ἐγὼ δὲν ἔχω, ἀφοῦ εἶμαι κ' ἐγὼ παιδί. . .

« — Ποῖός εἶστε τὸ λαῖκόν; « — Σὰς εἶπα πῶς εἶμαι καλὸ παιδί. . . τὸ παιδί τοῦ σταύλου, στὸ ξενοδοχεῖον τοῦ «Χρυσῷ Ἀέντος». Νὰ καὶ τὸ ἐπισκεπτήριόν μου!

« Καὶ τοὺς ἐδεῖξα τὸ κακέττο μου, ὅπου εἶνε γραμμένο μὲ χρυσὰ γράμματα τὸ ὄνομα τοῦ ξενοδοχείου.

« — Καὶ ἐπειτα, ξέρετε, τοὺς εἶπα, δὲν μὲ γελάτε ἔμένα! Ξέρω ἐγὼ ἀπὸ ἄλογα, καλλιτέρα καὶ ἀπὸ ζωέμπορο! καὶ ὅσο γιὰ τὸ τροχόσπιτο, εἶμαι εἰδή-



«Μ' ἐπῆγαν νὰ ἰδῶ τὸ τροχόσπιτο. . .» (Σελ. 380, στήλ. α')

μων σὰν κροσσόπηγος. Λοιπόν, νὰ μοῦ πῆτε, τὴν τελευταία σας τιμὴ, μὰ ξέρετε, τὴν ἀντελῶς τελευταία, εἰδεμή, φεύγω!

« Ἐκαμαν συμβούλιο, στὴν ἀρχὴ φωναχτὰ, καὶ ὑστερα μυστικά. Καὶ μ' ἐγέμεσαν μὲ λόγια! . . . Ἐκαμαν ἕνα σωρὸ ἀπάνους γιὰ τὴν πραγματὰ τους μ' ἐπῆγαν νὰ τὸ ἰδῶ καὶ νὰ τὸ ξαναδῶ, τὸ τροχόσπιτο μὲ τὰ δύο του διωμάτια, καὶ τὰ ὑλικά γιὰ τὸ ζῆον, δὲν εἶχα τὴν ἀνάγκη τους διὰ νὰ τὸ ἐξετάσω ὅπως πρέπει γινώριζω ἐγὼ ἀπ' ἄλογα! . . . Ἐπὶ τέλους, γιὰ νὰ τελεῶνωμε, μοῦ εἰήτησαν τετρακόσα φράγκα.

— Τετρακόσα φράγκα! εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα τ' ἀξίζουν βέβαια! ἀλλὰ τί ἐξοδογὰ γιὰ τὴν σακκούλα μας!

— Γ' αὐτὸ κ' ἐγὼ τοὺς ἐπρόσφερα διακόσα.

— Τὰ μισά, εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα. Ποτέ

δὲν θά μᾶς τα δώσουν σὲ τέτοια τιμὴ. — Ὅλα τα δώσουν, εἶπεν ὁ ἱπποκόμος. — Ποτέ, εἶπεν ὁ Γέρος. Εἶνε σχεδὸν χάρισμα.

— Ὅλα τα δώσουν, ὡς λέγω, ἀφοῦ τα ἔδωσαν κ' ἄλλας.

— Πῶς; εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα τὰ ἔδωσαν; Καὶ τὰ χρήματα;

— Ἐγὼ, σὰν ἐξυμνος ἄνθρωπος, εἶχα μαζί μου χρήματα. Ἔτσι, ἐκλείσα ἄμεσως τὴν ἀγορά μου. Κατάλαβαίετε, φίλοι μου. . . δὲν ἔπρεπε, νὰ τοὺς δώσω καιρὸν νὰ σκεφθῶν. . . γιὰτὶ μπορεῖ καὶ ν' ἀλλάξαν γνώμη. . .

Καὶ, λέγων ταῦτα, ὁ ἱπποκόμος, ὁ ὁποῖος ἦτο κατεργάρης σὰν Νορμανδὸς καὶ πανούργος σὰν ἱππέμπορος, ἐβγάλε καὶ παρουσίασε τὸ συμφωνητικόν, δυνάμει τοῦ ὁποίου οἱ Μουρμούρηδες τῷ ἐξχωρήσαν τὸ τροχόσπιτο των μὲ τὰ ἄλογα καὶ μὲ τὰ ἐπιπλά καὶ σκευὴ τοῦ θεάτρου,

Ὁ Γέρος, εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα, ἐπῆγε νὰ φέρῃ τὰ διακόσα φράγκα. Τὰ ἔδωσαν εἰς τὸν ἱπποκόμον καὶ ἔλαβε τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως. Καὶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ, εἰς τὴν σοφίταν τοῦ κ. Λερμπέκ, ἔβλεπαν εἰς τὸ ὄνειρό του τὰ παιδιά ποὺ ἐγόρευαν μέσα εἰς ἕνα τροχόσπιτο, τὸ ὁποῖον ἐσύρετο ἀπὸ ἕνα ἄσπρο ἄλογο, ἐνῶ ἡ Μιρέττα ἐγαύριζεν ὄσους ἤθελεν νὰ πλησιάσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

ΟΧΙ ΠΑΝΟΔΙΟΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΛΑΓΓΕΧΝΑΙ

— Ἔτσι λοιπόν. . . μᾶς κάνεις τὴν ὑπερήφανη, κυρία Μαργαρώ! εἶπεν ὁ κ. Λερμπέκ, ἐνῶ ἡ μικρούλα ἐπενοῦσεν ἀπὸ κοντὰ του, μὲ ὕψος ἐπίτηδες σοβαρὸν, διὰ νὰ τον πειράξῃ.

— Ἐννοεῖται! ἀπάντησεν, διότι τώρα εἶμαστε. . . κτηριασταί. Ξεύρετε ὁμῶς, ἐπρόσθεσε μὲ νόστιμον τρόπον, θὰ ἐρχώμαστε νὰ σας βλέπωμε.

— Ὡς τόσο, εἶπεν ὁ κ. Λερμπέκ, πρέπει νὰ τὸ ἐπιπλώσετε τὸ τροχόσπιτό σας.

— Σιγά-σιγά, σήμερον τὸ ἕνα ἐπιπλό, αὐριον τὸ ἄλλο. . . ἀπάντησεν ἡ Γρατσιέλλα, ἡ ὁποία εἶχε πλησιάζῃ ἐν τῷ μετοξύ.

— Καὶ γιὰτὶ ὄχι μιά καὶ καλὴ; εἶπεν ὁ καλὸς βιβλιοπώλης εἰμπορεῖτε νὰ τὸ ἐπιπλώσετε μὲ τὰ ἐπιπλά τῆς σοφίτας μου. Ἐχετε καμὴ τὴν γινωριμίαν των, καὶ, ἂν τα ἐγκαταλείψετε ἔτσι καὶ φύγετε, θὰ ἦσαν ἱκανὰ νὰ. . . πεθάνουν ὑπὸ τὴν στενοχωρίαν των μέσα στὴν σκόνην καὶ τοὺς σκόρους. . . Ἐλάτε τώρα, δὲν χρειάζεται ἐντροπή, ἐπιπλώσετε τὰς δύο καμαρούλες σας. Καὶ ἐπειτα—ἐπρόσθεσεν ὁ καλὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ἐνῶ εἰς τὰ μάτια του ἐφαίνοντο δάκρυα,—θὰ νομίζω ἔτσι ὅτι εὐρίσκεσθε στὸ σπίτι μου.

Ἡ Μαργαρώ ἐκρεμάσθη ἀπὸ τὸν λαϊκὸν τοῦ κ. Λερμπέκ διὰ νὰ τον εὐχαριστήσῃ, καὶ ἐπειτα ἀνέβη τέσσαρα-τέσσαρα τὰ σκαλοπάτια τῆς σοφίτας, διὰ νὰ κάμῃ ἀμέσως τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀπὸ τὰ ἐπιπλά.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν πρῶτ-πρῶτ, ὁ Γέρος καὶ ὁ Πετρογιάννης ἐπῆγαν καὶ ἤβραν τὸν Πάσι-καλά (ἔτσι ἔλεγαν τὸ ἄλογο τῶν Μουρμούρηδων), τὸν ἔβλεψαν εἰς τὸ τροχόσπιτο, καὶ ὠδήγησαν τοῦτο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ κ. Λερμπέκ διὰ νὰ τὸ ἐπιπλώσουν.

Τὸ τροχόσπιτο εἶχε μείνῃ ἀκριβῶς ὅπως τὸ εἶχαν ἀφήσῃ. Ὅταν τὸ ἐπανεῖδεν ἡ Γρατσιέλλα ἠσθάνθη γλυκεῖαν συγκινήσιν, ἀλλὰ καὶ ἀρετικὴν λύπην μαζί! διότι δὲν ἤθελε τὴν δυστυχίαν τῶν ἄλλων. Ἡ χαρὰ τῆς ὁμῶς ἦτο περισσοτέρα. . . Τόσα χρόνια εἰργάζετο, καὶ τώρα ἐπὶ τέλους ἐμελλε νὰ δρῆσῃ τοὺς καρπούς τῶν κόπων τῆς.

— Κύριε Λερμπέκ, εἶπέ, μὲ δάκρυα χαρῆς ὡς δεύω τὰ πάντα!

— Τὰ οφείλετε εἰς τὸ θάρρος σας, μι-

κροχλά μου φίλη, καὶ εἰς τὴν ἐργατικότητά σας. Ἀλλὰ, ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσετε τὴν συμβουλήν μου: ἐπιπλώσετε, στυλίσετε, κάμπετε καθρέφτη τὴν κατοικίαν σας διότι γινώριζω κάποιον, ποὺ θὰ ἔλθῃ ἐξ ἀφῆλια νὰ σᾶς ἐπισκερθῇ, καί. . . «στοὺς μεγάλους ἄρχοντας πρέπει τιμὴ μεγάλη!»

— Μεγάλος ἄρχοντας! εἶπεν ἡ Μαργαρώ! ἄ! ἐκατάλαβι.

— Πῶς; αὐτὸς στὸ φτωχικὸ μας; εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα, καταταραχμένη.

— Ναι, ἔχει νὰ σας κάμῃ μιαν πρότασιν. Ἀλλὰ θὰ σᾶς τὴν εἶπῃ μόνος του. Ἐγὼ δὲν ἤθελα παρα αὐτὸ νὰ σᾶς συστήσω: Ἐχετε πεποιθῆσιν εἰς αὐτόν, διότι θέλει τὸ καλὸ σας. Τώρα, θὰ σᾶς βοηθῶ κ' ἐγὼ, διὰ νὰ ἐτοιμασθῶν ὅλα, πρὶν ἔλθῃ, καὶ διὰ νὰ κάμῃ θριαμβευτικῶς ἀπὸψε τὰ ἐγκαίνιά του τὸ Τροχόσπιτο τοῦ Παιδικοῦ Θεάτρου!

Ὅλοι ἤρχισαν ὁμῶς τὴν ἐργασίαν. Ὁ Γέρος ἐπῆγε νὰ φέρῃ χρώμα διὰ νὰ ξαναβάψῃ τὰ σανιδώματα. Ὁ Πετρογιάννης μὲ τὸν ὑπάλληλον τοῦ κ. Λερμπέκ ἐκατέβασαν τὰ ἐπιπλά, ἐνῶ ἡ Γρατσιέλλα ἔβαλεν εἰς τὴν θέσιν των τὰ παραπετάσματα, καὶ ἐκρέμασε τὰ ἀγαπημένα τῆς ἐνδύματα καὶ τὰ κάδρα εἰς τὰ καρφία που εἶχαν μείνῃ εἰς τοὺς τοίχους. Ἄν ἐρωτᾶτε διὰ τὴν Μαργαρώ, αὐτὴ ἐπλυνε τὰ τῆλα κ' ἐσκούπισε τὸ πατωμα. Μετ' ὀλίγον ἐγέμισαν μὲ ἐπιπλά αἱ δύο καμαρούλες, ποὺ ἐχωρίζοντο μόνον μὲ ἕνα λεπτὸν σανιδότοιχον: ἡ καμαρούλα τῆς Γρατσιέλλας καὶ τῆς Ρίτας, καὶ ἡ καμαρούλα ὅπου θὰ ἔμεναν ὁ Γέρος μὲ τὸν Πετρογιάννην.

Τὸ τροχόσπιτο ἐλαμπεν ἀπ' ἔξω καὶ ἀπὸ μέσα.

— Κύττα πῶς ἀστράφτει τὸ πατωμά μου! εἶπεν ἡ Μαργαρώ εἰς τὸν ἀδελφόν τῆς.

— Τόσο ἀστράφτει, ἀπάντησεν αὐτὸς, ὥστε ἂν δὲν ἦτο παραπολύ χαμηλά, θὰ μᾶς ἔκαμνε εὐχαριστήσιν νὰ φῶμε ἐπάνω σ' αὐτό. . .

— Νὰ τὸ, ποῦ γίνεταί ἀληθινὸ τὸ ὄνειρό μου. . . ἔχομε τώρα πάλι τὸ σπιτάκι μας. . . θυμάσαι ποῦ κοιμόμασθε σὲ ξένα σπίτια!

— Πῶς δὲν τὸ θυμάμαι; . . . ἀφοῦ ἀκόμα δὲν ἐπροσθῆσαμε οὔτε μιά φορά νὰ κοιμηθῶμε στὸ «δικὸ μας»!

— Καλὰ λές. . . βλέπεις τὰ ἐσάστια ἀπὸ τὴν χάραν μου. Πᾶν τώρα νὰ στολισθῶ, γιὰτὶ θὰ ἔλθῃ ὁ προστάτης μας: Τί λές, Πετρογιάννη; τί θὰ μᾶς προτείνῃ ἀρὰ γέ; . . . Ἐγὼ κατὶ ὑποπτεύομαι.

— Ἐννοεῖται! ἐσὺ ὄλα καὶ μαντεύεις! εἶπεν ὁ Πετρογιάννης μὲ κάπως πονηρὸν τόνον.

— Νά. . . δηλαδή. . . θὰ μᾶς πῆ κατὶ. . . κατὶ τι ἐπὶ τέλους, ποῦ θὰ εἶνε γιὰ τὸ καλὸ μας. . .

Ὁ Πετρογιάννης ἐπῆγεν εἰς τὴν κα-

μαρούλαν τοῦ Γέρου, διὰ ν' ἀρίστη τὴν Ρίταν καὶ τὴν Γρατσιέλλαν νὰ στολισθῶν μὲ τὴν τρυχίαν των.

Μέλις ἐφόρεσαν τὰ καλά των, καὶ ὁ νέος των προστάτης ἐβλῆν που ἤρχετο. Ἀνέβη τὰ τέσσαρα σκαλοπάτια καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸ τροχόσπιτο ὅπου ὄλοι μὲ κτυποτάρδι τὸν ἐπερίμεναν.

Τὰ βλέμματα τοῦ κόμητος Κ. ἐκτύταξαν μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἐκπλήξιν τὸ κομψὸν ἐκεῖνο νοικοκυριό. Ἐκάθην εἰς ἕνα ἀναπαυτικὸν κάθισμα τὰ δύο κοριτσάκια ἐκάθην εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς μικρῆς των κλινῆς, ἡ ὁποία ἦτο σκαπασμένη μὲ ἕνα πλεκτὸν κάλυμμα μὲ κόκκινα κεντήματα. Οἱ δύο ἄνδρες τοῦ θιάσου ἔμεναν ὄρθιοι, εἰς τὸ πλάσιον τῆς θύρας.

— Ἰδοὺ πῶς ὁ λόγος μ' ἔφερον ἐδῶ, εἶπε. Θέλετε νὰ γίνετε ἀληθινοὶ καλλιτέχναι;

— Καὶ εἶμαστε ψευτικοὶ τώρα, κύριε; διέκοψεν ἡ Μαργαρώ.

— Ἐσὺ, Ρίτα, ἔλα ἐδῶ. . . νὰ σου ράψω τὸ στόμα σου. . . Θέλετε, ἐξηκολούθησε, νὰ παίξετε εἰς ἕνα μεγάλο θέατρον, εἰς τὸ Παρίσι; Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν, θὰ παραστήσουν ἐκεῖ ἕνα ἔργον δικὸ μου, διὰ τὸ ὁποῖον ζητοῦλεν δύο κοριτσάκια τῆς ἡλικίας σας. Ἐχουν μέρος σπουδαιότατον, καὶ θὰ καλοπληρωθῶν ὡς βεβαίονω, τὰ κοριτσάκια ποῦ θὰ τα παίξουν.

Ὁ ἐπισκέπτης ἐκτύταξε τὸν παπποῦν.

— Στὸ Παρίσι; εἶπεν ὁ Γέρος περιτρυμῶς. Τόσο μικρὰ παιδιά. . . Ἄ! ὄχι, κύριε, εἶνε ἀδύνατον!

— Μὰ, ἀφοῦ θὰ εἶνε μαζί μὲ σᾶς; . . .

— Μ' ἕνα γέρο σὺν κ' ἐμένα! . . . ἀπάντησεν ὁ καίμενος ἀναστενάξων. Εἶστε παραπολύ καλὸς, κύριε κόμη. . . Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ πρότασις μὲ τρομάζει. Σὰς ἐξορκίζω, μὴ ἐπιμένετε.

Ὁ κόμης ἐσιώπησε κ' ἐκτύταξε τὴν Γρατσιέλλαν.

— Καλέ μου Γέρο, εἶπεν αὐτὴ μὲ σεβασμὸν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀνησυχίαν ἐσβόμαι ὅτι ἀποφασίζεις ἐσὺ, καὶ πιστεύω ὅτι ἡ ζωὴ θὰ εἶνε δύσκολη εἰς τὸ Παρίσι! ἀλλὰ τί ἄλλο νὰ κάμωμε;

— Καλέ μου Γέρο, εἶπεν αὐτὴ μὲ σεβασμὸν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀνησυχίαν ἐσβόμαι ὅτι ἀποφασίζεις ἐσὺ, καὶ πιστεύω ὅτι ἡ ζωὴ θὰ εἶνε δύσκολη εἰς τὸ Παρίσι! ἀλλὰ τί ἄλλο νὰ κάμωμε;

Ὁ Πετρογιάννης ἐπῆγεν εἰς τὴν κα-

— Νὰ ἐξακολουθήσωμε μὲ τὸ τροχόσπιτό μας τὴν ζωὴν ποὺ ἀπερνούσαμε εἰς τὴν τῶρα.

— Τὸ ἐννοῶ. Ἀλλὰ θὰ ἔχωμε πάντα τὴν καλὴν τύχην μαζί μας; θὰ εὐρίσκωμε καιρὸν, ὅπου καὶ ἂν πάμε, προστάτας σὰν τὸν κ. κόμητα; Καὶ δὲν εἶνε σφάλμα νὰ μὴ δεχθῶμεν τώρα τὴν ὠραίαν προσφεραν τοῦ μας κάμνει;

— Ὅμιλεις μὲ τὸ νεανικὸν σου θάρρος, μικρὴ μου Γρατσιέλλα, ἀπάντησεν ὁ Γέρος, ἀλλὰ, δὲν εἶνε μεγάλη ἡ εὐλοδοξία σου; Μὲ ὅσα ἐκερδίσαμεν εἰς τὸσον μικρὸν διάστημα, δὲν πρέπει τάχα νὰ μένωμε εὐχαριστημένοι;

— Πολὺ πιθανόν. . . ἀλλὰ πρὶν γνωρίσωμε τὸν κ. κόμητα, καὶ πρὶν μάθωμὴ τὴν πρότασιν του, εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα, πρὶν δοκιμάσωμε τὰς δυνάμεις μας, πρὶν πετάξωμε μὲ τὰ φτερά μας. . .

Τώρα ὁμῶς, ἀισθάνομαι ἕνα θάρρος ἐντελῶς νέον, καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ κρατηθῶ ἐμπρός εἰς αὐτὸ τὸ ὠραῖον μέλλον ποῦ μᾶς παρουσιάζεται, ὁμοιογῶ πῶς ἐξεργιζῶ ἀπὸ χάραν καὶ ἀπὸ ἐλπίδα!

— Καὶ ἐπειτα, εἶπεν ὁ Γέρος, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κόμητα, πῶς νὰ φθάσωμε εἰς τὸ Παρίσι; . . . Ἡ Γρατσιέλλα κ' ἐγὼ ἐξῆσαμεν πάντα μέσα στὸ τροχόσπιτό μας. Καὶ νὰ τὸ ἀρίσωμεν ἔτσι. . . ἀμέσως κ' ὄλας, τὴν στιγμὴν ποῦ τὸ ἐξαυαυρήσαμε, θὰ μᾶς ἔδινε μεγάλον κόπον, καὶ ἐπειτα,

δὲν θὰ ἠμπορούσαμε. . . πῶς ξέρετε. . .

— Ὅλα αὐτὰ, τὰ ἐπρόβλεψα, καὶ ἄλλα ἀκόμη. Οὔτε ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ διακόψετε ἀποτόμως τὸ εἶδος τῆς ζωῆς σας. Θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ ζήτε ὅπως ζήτε, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι θ' ἀκολουθῆτε—εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὰς δύο κοριτσάκια—τὰ μαθήματά μου καὶ θὰ προσπαθῆτε νὰ τελειοποιηθῆτε εἰς τὴν τέχνην σας. Νὰ περῶτε, χωρὶς νὰ σταματᾶτε ποὺ εἰς τὴν ἐξοχὴν, καὶ νὰ μένετε περισσότερο καιρὸν εἰς τὰς πόλεις. Διὰ νὰ φθάσετε εἰς τὸ Παρίσι, θὰ διατῆτε ἀπὸ τὴν Δουαί, τὴν Ἀρρὰς καὶ τὴν Ἀμιένην.

(Ἔπεται συνέχεια)

Ν. ΠΟΡΙΑΤΗΣ [Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας Α. Λαρούς.]



«Ἐπῆγε νὰ πάρῃ χρώμα διὰ νὰ ξαναβάψῃ τὰ σανιδώματα. . .» (Σελ. 381, στ. α')

ΕΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ» ΤΟΥ 1906.



ΙΔΟΥ σήμερα και ο Έκτος Διαγωνισμός Ξεσπαθώματος. Ένας καιρός νάρχιστε τις διαγραφές σας προς εγγραφήν νέων συνδρομητών και είρσαι αγοραστῶν δια τὸ 1906, τὸ 28ον ἔτος, τὸ ὅποιον δι' ἡμᾶς ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου. Σὰς στέλλω ἀγγελίας, ἀφορῶσα θὰ σὰς στείλω καὶ χωριστὰ Δελτία εγγραφῆς, τοὺς ὄρους τοὺς βλέπετε παρὰ κάτω, ζήλον καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν «Διάπλασιν» ζήτε πολλόν, τὴν σημασίαν τοῦ ξεσπαθώματος, τὴν γνώριζετε, τὰ δῶρα καὶ τὰ βραβεῖα εἶνε ἐλκυστικά, — ὥστε ἐμπρός!

Φέτος τὸ ξεσπάθωμα θὰ σὰς εἴη καὶ ἐθελούτως διότι διὰ τῆς Μετοχῆς, τὴν ὅποιαν ὡς σὰς εἶπα, θὰ λάβουν δωρεάν οἱ 1000 πρῶτοι ποὺ θάναυθῶσιν τὴν συνδρομὴν των, θὰ εἰμπορῆσιν τὰ ἐγγράφητα συνδρομητὰς μόνον με 55 λεπτά! Καὶ ὅπως βλέπετε εἰς τοὺς ὄρους, εἰν ἀγοραστῶν τῶν κομποπιῶν σας, ὅλοι ἢ κινεῖς, ἐγγραφοῦν συνδρομητῶν, χρησιμοποιοῦντες καὶ αὐτοὶ καταλλήλως τὴν μετοχὴν των, εἰς τὸ ξεσπάθωμα, σὰς θὰ προστιθῆνται ὡς διὰ μαγίας τέσσαρες, τρεῖς, δύο συνδρομητῶν, ἐτήσιοι, ἐξαμηνιοὶ ἢ τριμηνιοὶ, ἀναλόγως.

Περισότερας προτιμίας δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ σὰς κάμω. Εἰςέστω διὰ τὸ ξέσπαθωμα, τὴν φροντίδα αὐτὴν πρὸς εγγραφήν νέων συνδρομητῶν, τὸ ἀντιλαμβάνεσθε ὅλοι ὡς καὶ ἡ κ ο ν, καὶ τὸ καθήκον, ὅπως μοῦ ἔγραφε κάποιε μία φίλη μου, δὲν ἔχει οὐτε ἀρχὴν οὐτε τέλος. Ἐπειτα, μὴ χρησιμοποιεῖτε διὰ ὅποιος ξεσπαθῶναι, κάμνει τρία καλά: Ἐν πρῶτον τὸν δαυτὸν του, — ἔν πρῶτον τὸν φίλον του, τὸν ὅποιον ἐγγράφει — καὶ ἔν πρῶτον τὴν «Διάπλαιν», ἢ ὅποια διὰ τοῦ ξεσπαθώματος προοδεύει ὁλοῦν καὶ τελειοποιεῖται.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Α'. — Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε ἐτήσιος. Θὰ λήξῃ δηλαδὴ τὴν 30 Νοεμβρίου 1906 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἔχουν πωλήσῃ φυλλάδιον τοῦ 28ου ἔτους, ἢ ἐγγράφῃ νέους συνδρομητὰς ἐτησίους, ἐξαμηνίους ἢ τριμηνίους διὰ τὸ 1906.

Β'. — Οἱ ἐγγράφοντες συνδρομητὰς ἐτήσιους, ἐξαμηνίους ἢ τριμηνίους θὰ λογαριάζονται ὡς διαθέσαντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφέντας συνδρομητὰς μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. (Δηλαδὴ: ὁ ἐγγράφων ἐτήσιον συνδρομητὴν, ὑποτίθεται ὅτι ἐπώλησε 52 φύλλα, ὁ ἐγγράφων ἐξαμηνίον 26 φύλλα, τριμηνίον 13 φύλλα, δύο συνδρομητὰς ἐτησίους 104 φύλλα, κτλ.) Ἐπὶ τῆ βῶσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θαπονεμηθῶσιν ὡς ἐξῆς:

Βραβεῖον πρῶτης τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θαπονεμηθῆ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1906 θὰ ἔχουν διαθέσῃ (εἶτε με ἀγοραστὰς, εἶτε με συνδρομητὰς, εἶτε καὶ με τὰ δύο) ἀπὸ 530 φύλλα καὶ ἄνω, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογουντα πρὸς ἐτήσιαν συνδρομὰς περισσότερας τῶν δέκα. Ὅλων τούτων θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν «Διάπλαιν» ἢ εἰκὼν, ὁ δὲ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θάναυρηχθῆ Κορυφαῖος,

καὶ ἡ εἰκὼν του θὰ δημοσιευθῆ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλύτερον σχῆμα. (Ἄν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβω μέρος καὶ Μικροὶ Σύλλογοι ἢ ἁμέδεις συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργουντων πρὸς εγγραφήν συνδρομητῶν ἢ πώλησιν φύλλων, τότε θάναυρηχθῆ χωριστὰ καὶ Κορυφαῖος τῶν Ὀμάδων.)

Εἰς τοὺς τυχόντας πρῶτης τάξεως βραβεῖου, ἐκτὸς τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδωμένων, κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος. Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὅποια διέθεσεν ἕκαστος. Καὶ ὁ μὲν κορυφαῖος θὰ ὑπολογίσῃ 40 λεπτά δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλων, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης λεπτά 30. (Παραδείγματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, ἂν εἶνε κορυ-

ΧΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ

Νίνα Ἐκκελείδου. — Β' Βραβεῖον Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Φωτ. γραφίας.



φαῖος, θὰ παραγγεῖλῃ βιβλία ἀξίας φράγκων 60 (150×40), ἂν δὲ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, φράγκων 45 (150×30).

Βραβεῖον δευτέρας τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1906 θὰ ἔχουν διαθέσῃ (εἶτε με ἀγοραστὰς, εἶτε με συνδρομητὰς, εἶτε καὶ με τὰ δύο) ἀπὸ 52 ἕως 520 φύλλα, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογουντα πρὸς μίαν ἑστὴν δεκά συνδρομὰς.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθῶσιν καὶ θὰ δημοσιευθῆ ἢ εἰκὼν των, οἱ εἰκοσιπέντε πρῶτοι κατὰ σειράν, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ τὰ περισσότερα. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ ὁ εἰκοστὸς πέμπτος ἢ ἔχῃ διαθέσῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἓνα ἢ περισσότερους ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θὰ δημοσιευθῆ ἢ εἰκὼν καὶ ὅλων τούτων, ὁσοὶδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τούτους θὰ σταλοῦσιν βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδωμένων, με μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς τάξεως θὰ ὑπολογίσῃ 30 λεπτά δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλων, οἱ δὲ ἄλλοι λεπτά 25.

Ἐπαινος

Ἐπαινος θαπονεμηθῆ πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, καὶ θὰ τοῖς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδωμένων, ἀξίας 20 λεπτιῶν δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλων.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΡ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1. — Ἐκτὸς τῶν ἐτήσιων συνδρομητῶν, δύ-

ναται τις νὰ ἐγγράφῃ καὶ ἐξαμηνίους (ἀντὶ δρ. 4,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ φρ. 5,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν), καθὼς καὶ συνδρομητὰς τριμηνίους (ἀντὶ δρ. 2,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ φρ. 3 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν). Πᾶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀνακριτικῶς ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἄλλως δὲν ἐκτελεῖται.

2. — Ἐφ' ὅσον ἐγγράφῃ τις συνδρομητὰς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἕκαστος τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, ἄνευ ἀναβολῆς, χωρὶς δηλαδὴ νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράφῃ καὶ ἄλλους διὰ νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

3. — Ἐγγράφῃ νέου συνδρομητοῦ διὰ νὰ λογαριασθῆ ὡς ξεσπαθώμα, πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομὴν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος.

4. — Αἱ ἐγγράφαι τῶν ἀπῶρων λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ξεσπάθωμα τοῦ ἐμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ἴδιου ἔτους ἀνανέωσις τριμηνίου ἢ ἐξαμηνίου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος ὑπ' αὐτοῦ, εἶτε καὶ ὑπὸ ἄλλου. (Ἡ ἀπ' εὐθείας ὁμοῦ ἀνανέωσις τῶν τριμηνίων καὶ ἐξαμηνίων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ ξεσπάθωμα.)

5. — Ἐὰν εἶνε τις μέτοχος Μετοχῆς τῆς «Διάπλαισος» καὶ εἰν διαθέσῃ τὰ ἀποκόμματα (κορυφαῖ) τῆς μετοχῆς του, ἢ τινὰ, καὶ εἰν ὁ ἀγοραστὴ τῶν ἀποκομμάτων, ὅλοι ἢ κινεῖς, ἀγοραστοῦν καὶ αὐτοὶ Μετοχὴν καὶ διαθέσῃ ἕκαστος τὰ ἀποκόμματα τῆς ὅλα ἢ τινὰ, — ὅτε καὶ ἐγγραφοῦνται αὐτοὶ συνδρομητῶν εἰς τὴν «Διάπλαιν» δι' ἓν ἔτος, ἢ μίαν ἐξαμηνίαν, ἢ μίαν τριμηνίαν, — εἰς τὸ ξεσπάθωμα τοῦ πρώτου κατόχου τῆς Μετοχῆς, χωρὶς καν' ἢ μὰς εἰδοποίησῃ (διότι αὐτῶν καὶ νὰ μὴ τὸ γνωρίζῃ) προστιθῆναι εἰς, δύο, τρεῖς ἢ τέσσαρες συνδρομητῶν, ἐτήσιους, ἐξαμηνίους ἢ τριμηνίους, ἀναλόγως τῶν διὰ τῆς Μετοχῆς του ἐγγραφέντων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1. — Πράκτωρ τῆς «Διάπλαισος» δύναται νὰ γίνῃ πᾶς συνδρομητῆς, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδίων, ἢ τοὶ εὐρισκῶν ἀγοραστὰς.

2. — Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτὰ ἢ φρ. χρ. 0,20. Τὰ δὲ διπλὰ φύλλα λεπτὰ ἢ φρ. χρ. 0,40.

3. — Τὰ φύλλα στέλλονται, πρὸς τοὺς πρῶτορας, οἱ ὅποιοι φροντίζου νὰ τὰ παραδίδου εἰς τοὺς ἀγοραστὰς των, νὰ εἰσπράττου τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μοῦ τὸ στέλλου. Φύλλον ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστὴν δὲν στέλλεται.

4. — Ὁ ἀγοραστὴς οὐδὲν δικαίωμα χάζει. Διὰ νάποκτησῃ δικαίωμα συνδρομητοῦ (νὰ λαμβάνῃ δηλ. μὲνος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς διαγωνισμούς, — νὰ τὰ στέλλεται τὸ φύλλον ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἄνθρωπον μὲν ἐντυπον ταϊνίαν κτλ.) πρέπει νὰ πληρώσῃ μίαν τριμηνίον τουλάχιστον συνδρομὴν. Ἄλλ' ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ καὶ ψευδώνυμον ἰσχυῶν μέχρι τέλους Νοεμβρίου, τότε πρέπει νὰ προκαταβάλῃ καὶ 1 φράγκον — ὡς ἐκανονίσθη διὰ πάντας τοὺς συνδρομητὰς ἀνεξαιρέτως.

5. — Χάριν εὐκολίας πιστώνω τοὺς πρῶτορας ἐπὶ ἓνα μῆνα. Ἄλλ' ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς δὲν μοῦ στείλουν τὸ ἀντίτιμον τῶν φυλλαδίων, τὰ ὅποια εἰήτησαν διὰ τοὺς ἀγοραστὰς των, καὶ ὡς τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν, καὶ ὅτε τοὺς συμπεριλαμβάτω εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἐξοφλήσουν τὸ χρέος των, — μετὰ τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσω καὶ τὰ ὀνόματα των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 92ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
[Ἰδε τὴν προκήρυξιν, φύλλ. 22ον σελ. 171.]

Λυποῦμαι διότι εἶμαι ἠναγκασμένη ν' ἀποκλείσω ἀριστὰς Συλλογὰς Ἀσκήσεων, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἔφρασαν κάτωθεν τὴν καθιερωμένην Διαθεβαίωσιν ἐπὶ λόγῳ τῆς περὶ τῆς γνησιότητός των. Καὶ λυποῦμαι τόσῳ μάλλον, καθ' ὅσον εἶμαι βεβαία ἐτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀποκλεισθέντων παρέλειψαν τὴν Διαθεβαίωσιν ἐκ τυχαίας ἄλλως παραδρομῆς. Δυστυχῶς, δὲν ἠμποροῦσα νὰ φανῶ ἀπεικῆς καὶ νὰ παραδείξω μίαν τόσῳ οὐσιώδη παράλειψιν, ἀδιάρητον ἂν μὰζι με τὰ ἔργα κατανάη καὶ μερικὰ χλωρά. Ἄδτό ὁπωσδήποτε ἀς διδοῦν τοὺς φίλους μου νὰ εἶνε ἄλλοτε προσεκτικαί.

Οἱ ἀποκλεισθέντες διὰ τὴν παράλειψιν τῆς Διαθεβαίωσος εἶνε οἱ ἐξῆς: Ἐσρηῆ Ἐσπερά, Ἀριστία Χατζη-Γαβρῆ, Ἄδρα τοῦ Ζαππεῖου, Φωστήρ τῆς Ἡλείου, Ἰδιόσημος Ζανθούλα, Ἀνδρέας Ἀνδρέου, Λαμιαρὸς Σ. Γαλαλῶς, Ἄστος τῆς Μακεδονίας, Νίκος Κατερωτόπουλος, Ἀσέλιμος Νύξ, Ἄδρα τῆς Νυκτιῶν, Ἰσπίτης τοῦ Βυζαντίου, Εὐάγγελος Ζαγκάκης καὶ Ἄλκιος.

Συλλογὰς με Διαθεβαίωσιν καὶ με Ἀσκήσεις κλοπιμαίας δὲν ἀπήνησα αὐτὴν τὴν φορὰν παρὰ δύο ἢ τρεῖς. Εἶνε περιττόν νὰ σὰς εἶπω ὅτι τὰς περιποιῶμαι ὅπως ταῖς ἀρμόζει. Ἀσκήσεις ἐκτάκτως, φραλας, εὐφυεῖς, σπυνηροβόλους, ὅπως εἶχαμεν εἰς ἄλλους Διαγωνισμούς, δὲν ἔχομεν πολλὰς εἰς τὸν σημερινόν. Τουαῦτας ἐσημείωσα μόνον πέντε ἢ ἕξ, καὶ αὐτὰς εἰς Συλλογὰς, αἱ ὅποια, δι' ἄλλας τὸν ἐλλείψεις, δὲν βραβεύονται. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ εἶμαι εὐχαριστημένη καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν διαγωνιζομένων καὶ διὰ τὴν ὁπωσδήποτε καλὴν ποιότητα τῶν περισσότερων συλλογῶν, — ἢ ὅποια ποιότης εἰς τὸν προσεχῆ διαγωνισμὸν, ἐλπίζω νὰ βελτιωθῆ.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

[Ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι συνοδεῶν ἕκαστον ὄνομα, ὁ πρῶτος σημαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἀπλῶς ἐγκριθεῶν καὶ δημοσιευσῶν Ἀσκήσεων, ὁ δὲ δεύτερος πᾶσαι ἐκ τῶν Ἀσκήσεων τούτων ἴσαν ἰδιαίτερος φραλας. Τὸ ἀδρῶσμα τῶν δύο ἀριθμῶν ἀρτίζει τὴν θέσιν τοῦ Διαγωνιζομένου, ὁ ὅποιος λαμβάνει καὶ τόσα εὐσηματα, ὅσον εἶνε τὸ ἴμισον τοῦ ἀδρῶματος.

Ἡ δημοσιεύσις τῶν ἐγκριθεῶν Ἀσκήσεων, ἢ ὅποια ἔρχισεν ἀπὸ 1ης Ἰουνίου, θὰ ἐξακολουθήσῃ μεχρὶ τῆς 30 Νοεμβρίου. Ἄλλ' ἐκ τῶν δημοσιευσῶν Ἀσκήσεων θὰ δημοσιευθῶσιν μόνον ὅσαι θὰ χρεισαθοῦν.]

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ οἱ μὴ σημειώσαντες, εἶτε σκοπιμῶς, εἶτε ἐξ ἀπροσεξίας, τὴν ἡλικίαν των).

ΠΡῪΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἰλνὲ Πατρίδης, 15+7 [14Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τάνης Χ. Μεγαρίτης, 15+5 [10Ε]. — Τζάμος Ἀναστασιμῶν, 15+5 [10Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Θεοταλομάγνης, 15+4 [9Ε]. — Λαμιαρὸς Κιθαροδῶς, 15+4 [9Ε]. — Ἄδρα τοῦ Πηλίου, 14+4 [9Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ταπεινὸ Γιοσεμί, 13+4 [8Ε]. — Μεγαλοκηρῆς Φώσις, 13+3 [8Ε]. — Ναυσικᾶ, 15+2 [8Ε]. — Σεπομένιος Ἀδρῶς, 14+2 [8Ε]. — Μιλτιάδης Γ. Κοκκινουρῶς, 12+3 [7Ε]. — Ὀδῶν, 14+1 [7Ε]. — Σεντενμένιος Πηλιογιάννης, 13+2 [7Ε]. — Στάνλει,

10+4 [7Ε]. — Δαλαργιάς, 10+3 [6Ε]. — Β. Χ. Σπύλιου, 9+3 [6Ε]. — Γεώργιος Σ. Παλιλάς, 9+3 [6Ε]. — Ἄδρ. τοῦ Κάμπου, 10+2 [6Ε]. — Παύλος Ἀγγέλος, 10+2 [6Ε]. — Ἀθανάσιος, 8+3 [5Ε]. — Πτωχική Καλὴθῆ, 10+1 [5Ε]. — Κρήσιος τοῦ Ἀγγέλου, 6+2 [4Ε]. — Ἰσπίτης Στεφανόφωρος, 7+1 [4Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Νυκτιφύλαξ, 5+2 [3Ε]. — Θεοφάνης τοῦ Παράδεισου, 6 [3Ε]. — Σουγιανῆ Ἀκτῆ, 4 [2Ε]. — Διορῆς Δ. Σνωπούς, 3, [Ε]. — Σταβρος Τσουρῆλης, 3, [Ε].

ΜΕΣΙΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 — 15 ἐτῶν).

ΠΡῪΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πολέμιος ὁ Κεραυνός, 15+8 [11Ε]. — (Τὸ Ἄδρῶς Φονικῶν, 15+12 [13Ε], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πόντος, 15+7 [11Ε]. — Τιμαλέων Π. Ἰωαννίδης, 15+6 [10Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ὀύγος τοῦ Μονοπρόνου, 15+5 [10Ε]. — Ἀστὴ τῆς Θάσου, 15+5 [10Ε]. — Ἰωάννης Β. Σαυελιανῶν, 15+4 [9Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ἀσπρος Ἀράνης, 14+4 [9Ε]. — Ἀραβῆς Ἰππος, 14+4 [9Ε]. — Ἀσπερῶν Ὀβριανός, 15+3 [9Ε]. — Γεώργιος Γ. Ἀναγνώστης, 15+3 [9Ε]. — Σεντενμένιος Νάσις, 12+5 [8Ε]. — Ἀρμῆς ὁ Κορηθῶν, 13+4 [8Ε]. — Ἀλέπιος Ἀχιλλεύς, 14+3 [8Ε]. — Ἀρχιζέλιον, 15+2 [8Ε]. — Ἐραῖ τοῦ Πόντου, 12+4 [8Ε]. — Ἐλευθέρου Προσπεῖου, 13+3 [8Ε]. — Μάγνος τῆς Ἐλευθερίας, 14+2 [8Ε]. — Φλοῖβος τῆς Θαλάσσης, 15+1 [8Ε]. — Σημάια τοῦ Φωτός, 9+6 [7Ε]. — Ἀλέξανδρος Ν. Μαλλοῦχος, 10+5 [7Ε]. — Κωνσταντῖος Δ. Γαρυφίλλου, 11+4 [7Ε]. — Ἀμήμιος Γελονοπούς, 12+3 [7Ε]. — Ὀύγος Ἀμυρανῶν, 13+2 [7Ε]. — Ἀνδρέας Ἀέτος, 14+1 [7Ε]. — Χειμῶν Ἰων, 15+1 [7Ε]. — Ἡρώς τοῦ Λεβαντοῦ, 14+1 [7Ε]. — Ἐνδοξον Μεσοβόγιον, 8+6 [7Ε]. — Κεσὴθ, 8+6 [7Ε]. — Δούκισσα τῶν Σαλῶν, 9+5 [7Ε]. — Βουχῶμιος Ἄδων, 9+5 [7Ε]. — Ἰδαῖος Λάκτιλος, 10+4 [7Ε]. — Δοῦξ τῆς Καρόστου, 11+2 [6Ε]. — Ἀστυδῶς, 10+2 [6Ε]. — Χωρικὴ Ρομάνις, 8+3 [5Ε]. — Τόσον τοῦ Φοῖβου, 6+3 [4Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Πρωϊκὴ Ἀκτῆ, 4+4 [4Ε]. — Χρυσὸς Ἄδων, 5+3 [4Ε]. — Χρυσὸς Πτερός Ἀγγέλος, 6+2 [4Ε]. — Κυρίαρχος τῆς Θαλάσσης, 6+2 [4Ε]. — Μαργαρίτος Μερεξῆς, 7+1 [4Ε]. — Ἄδων Ἥλιος, 6+1 [3Ε]. — Δοῦξ τοῦ Ποντικοχωρίου, 7, [3Ε]. — Ἑλληνικὸν Γραμματοσῶμον, 3+3 [3Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω).

ΠΡῪΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἄλλιος Ἀριστείδης, 15+7 [14Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Χ. Ζορβός, 15+6 [10Ε]. — Νάναρχος Κατσούρας, 14+6 [10Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀσιγον Ἀδελφῶν Νυκτιῶς, 13+5 [9Ε]. — Νηρηῆς τῶν Ἀγοράων, 13+5 [9Ε]. — Σανθὴ Φοῖβη, 15+3 [9Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Κολυμβήτρια τοῦ Μῆξ, 13+4 [8Ε]. — Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς, 14+3 [8Ε]. — Λεοβανός Ὀδρανός, 15+2 [8Ε]. — Ἰωάννης Ἀδρα, 14+2 [8Ε]. — Ἀνάμημος τῆς Καρόστου, 15+1 [8Ε]. — Σανδὸς Βοσκός, 11+4 [7Ε]. — Ἰσπελλὴ Βυγγή, 12+3 [7Ε]. — Ἠλεκτρονικὸς Κώδων, 13+2 [7Ε]. — Καρκοῦλίνα, 13+2 [7Ε]. — Πτερωτὴ Καρδία, 13+2 [7Ε]. — Μινῶς Ἀδελφός, 12+1 [6Ε]. — Θαλάσσιος Ἀλῆ, 5+4 [4Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἐπίανος τῆς Ἀγυλίας, 8, [4Ε]. — Βασιλεὺς τῶν Ρόδων, 7, [4Ε]. — Πομπαιὸς Ἐρῆς, 7, [4Ε].

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΑΘΟΣ

Σπουδαῖον τυπογραφικὸν λάθος ἔγινεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Ἐτυπώθη ὅτι διὰ τῆς Μετοχῆς εἰμπορῆ καὶ νὰ γίνῃ συνδρομητῆς τῆς «Διαπλάσεως» πληρώνων μόνον 70 λεπτά, ἐνθ' γίνεται μόνον με λεπτά 55. Καὶ ἐν ἄλλο ἀκόμη: Οἱ χίλιοι πρῶτοι, οἱ ὅποιοι θὰ λάβουν τὴν μετοχὴν ὡς δῶρον, θὰ εἰσπράττου δι' αὐτῆς ὄχι δρ. 2,40, ἀλλὰ δρ. ἢ φρ. 2,60, ὥστε ἡ συνδρομὴ τοῦ 1906 θὰ τοὺς ἔλθῃ μόνον πρὸς δρ. 5,40 διὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς καὶ πρὸς φρ. 7,40 διὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς. Βλέπετε ὅτι διὰ τῆς μετοχῆς ἡ ἀξίαις τῆς συνδρομῆς καταντᾷ ἐλάττωσις. Φροντίσατε λοιπὸν νὰνανεώσατε τὴν συνδρομὴν σας ἐγκαίρως, διὰ νὰ λάβετε τὸ πολυτίμητον αὐτὸ δῶρον.

Συγαίρω τοὺς βραβευθέντας εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῶν Ἀσκήσεων καὶ περιμένω τὰς φωτογραφίας των πρὸς δημοσίευσιν. Πρωτῆ φώτῃ διὰ τὸν νέον διαγωνισμὸν μοῦ ἦλθεν ἡ Συλλογὴ τοῦ Ἀνδρέου Ἀνδρέου καὶ δευτέρα ἡ τῆς Σημάιας τῆς Ἐλευθερίας.

πῆς· να κουρεύσαι;» και ἡ προσβολὴ τὴν κατελόγησε καὶ... μοῦ ζητεῖ ἰατρικὸν διὰ τὴν ξανανείωση. Ψεῦρετε σὲς κανένα; Ἐγὼ ξυρίω μόνον ὅτι συχνότατα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ηλικίαν ἀρχίζουν ἀσπρες τρίχες, —ἀλλ' αὐτὸ κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ σημείων γήρατος. Μὲ γιὰ ὁ κόσμος καὶ ἡ οὐρά.

«Μὲ συγχωρεῖτε διὰ τὴν κακογραφίαν μου ταύτην· ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶμαι οὔτε καλλιγράφος οὔτε ὀρθογράφος, μοῦ γράφει ὁ φίλος μου Ἀλέξανδρος Η. Ναι· ἀλλὰ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ προσπαθῆσῃ νὰ γίνῃ καὶ τὰ δύο· ὅσκις δὲ μοῦ στέλλει Παιδικὸν Πνεῦμα πρὸς δημοσιεῖσιν, νὰ τὴν γράφῃ εἰς χωριστὸν χαρτί καὶ πολὺ εὐανάγνωστα.

Νὰ μία λαμπρὰ ἰδέα, Ἀγγελε Προστάτα [4E]: Νὰ προσπαθῆσῃς διὰ τῆς μητρὸς σου καὶ τοῦ πάππου σου νὰ ἐγγράφῃς συνδρομητὴν τὸν υἱὸν τῆς Ὑψηλῆς σὰς φίλης. Δὲν θὰ ἦτο ὠραῖον;

Τώρα θὰ σὰς παρακαλέσω ὅλους νὰ ἔχετε ὀλιγὴν ὑπομονὴν καὶ νὰ μὴ δυσαρεστηθῆτε ποῦ δὲν σὰς ἀπαντῶ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ἐν ἐκτάσει. Αὐτὰ τὰ φύλλα εἶνε κατελιγμμένα ἀπὸ διαγωνισμοῦ, προκηρῶσεις κτλ. τόπος δὲν ὑπάρχει πολὺς, καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπομείνεται ἕως νὰ περάσῃ αὐτὴ ἡ πλημμύρα τῆς ἀναγκαστικῆς ὕλης.

Ὁραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα καὶ οἱ εἴης: Ἀργυρὰ Πανδέρητος [E], Μικρὰ Βιολίστρια [EE], Ναυαρχος Νέλσον [EEE], Ἀριστος Κολυμβητῆς [EE] Χειμώνανδρον [EEE], Ὀδγος τοῦ Μονσοπράνον [EEE], Ὑπερ Πατριδος [EEE].

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους: Ἀγγερίνην [E. M. αὐτὸ μόνον ἦτο ἐλευθέρου] καὶ Ἰαποκλήμην (Φ. Φ.).

Μικρὰ Μυστικὰ Ἐπιθυμοῦν ὅ' ἄνται, λάξουν: ἡ Μικρὰ Βιολίστρια μὲ τὸν Βενιαμίν τὸν Δόβριον, Ταπεινὸν Ἰωάννην, Ἄρμα τῆς Νίκης καὶ Ρόδου τῆς Ἀνατολῆς. — ὁ Ναυαρχος Νέλσον: μὲ τὸν Ναυαρχον Τόγμο, Ναυαρχον Κασαρόν καὶ Ὁραϊαν Ἑλληπίδα — ἡ Ἐυριὴ Νεφέλη μὲ τὸ Ἀγαπῆτὸ Ἀγγελουδά, Χειμώνανδρον, Ἀειδέα, Συνεφέδη Ἡμέραν καὶ Χίωνα τοῦ Καίτην — ὁ Ὀδγος τοῦ Μονσοπράνον μὲ τὴν Γλαῦκα τῆς Ἀθηνᾶς, Βροντῆ τοῦ Διός, Κυματίζουσαν Σημαίαν, Σεντενυμένον Ναῦτην καὶ Ταπεινὸν Γιοσεμί: τὸ Φῶς τῆς Νυκτὸς μὲ τὸν Ὀλυμπιονίκην, Κομπομαντίνην, Ὠκύποδα Ἀχελῆα, Αἰλιον Ἀριστιδῆν καὶ Ἄρμα τῆς Νίκης. — ὁ Σειπυμένος Λόρδος μὲ τὸν Θυραῖον τοῦ Παραδείσου, Ὀπταίον τοῦ Παραδείσου, Θεταλομάγνην, Ραλὴν τῆς Ἀγκώρας καὶ Λόφον τοῦ Γάνου — τὸ Ὑπερ Πατριδος μὲ τὸ Σεντενυμένον Ἑλληρόπουλο, Σειπυμένον Ἀρδου, Ὀρεινον Θερινῆς Νυκτὸς, Ζιάνιον τοῦ Γυμνασίου καὶ Βοσκοπούλαν τῆς Πανδρόμου — τὸ Ἀφροστεφανομένο Κόμα μὲ τὴν Κυματίζουσαν Σημαίαν καὶ Βασιλοσάν τὸν Κυματῶν — ἡ Ὀμιχλόδης Ψυχὴ μὲ τὸν Μπάτην τοῦ Σαζωνικοῦ, Ἀποικον Κερνυγαίον, Κολυμβητῆρον τοῦ Μέε, Φροῦ-Φροῦ καὶ Ἐνθουμὸν — ὁ Φλόδοτος τῆς Θαλάσσης μὲ τὸ Λούνηκ-δι-Λούνη, Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς καὶ Θεσσαλικὸν Ρόδον.

Ἡ Διάπλῃσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ὁρεάδα τῆς Χίου [4E] διὰ τὴν ὠραϊότητα τῆς ἐπιστολῆς· ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ θερμῶς δι' ὅσα γράφεις· Νεολίαν τῆς Καλνίδος [EE], ἡ ἐπιστολὴ σου μ' εὐχαρίστησε πολὺ· ἐννοεῖται ὅτι δὲν τὸν δημοσιεύω πλέον προτάσεις, ἀφοῦ δὲν ἀνταπέδωκε· Σῆμα τῆς «Διαπλάσεως» ([EE] τώρα ποῦ ἐπέστρεψες, γράφε μοι συχνὰ Κόμα εἶνε χαιδευτικὸν τοῦ

Αἰκατερίνης, ἀλλ' ἂν θὰ ἔχης τὴν καλωσύνην νὰ τῆς στείλῃς κάρταν, γράφε τὸ χαιδευτικόν, διότι τὸ ἄλλο οὔτε κ' ἐκείνη δὲν τὸ ξεῖρει ἀκόμη.) Προτομαγιάν ([EEE], ἡ ὅποια ἔχει ἀπὸ τώρα δύο ξεπατάματα βέβαια τὴν γὰρ!) Ἡρωικὸν Ἀρμάδι ([E], οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ ποῦ βλέπετε ἐπὶ τῆς διευθύνσεως εἶνε διὰ νὰ διευκολύνεται ἡ ὑπηρεσία τῆς διεκπεραιώσεως· ἀλλὰ ποῦ νὰ σοῦ ἐξηγήσω τώρα! εἶνε ὀλοκληρὸς ὄργανισμός.) Ἡρωὶα τοῦ Σελίνου ([E], εἶνε, μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν ἐδιάβασα τὸ διηγηματικὸν σου) Νευραϊαν τοῦ Παύσου ([E], ἔστειλα καὶ εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν) Δεσφιανὸν Ἀνάθος (ἡ Α. Γ. Τ. δὲν ἔχει ψευδώνυμον· ἐπομένως δὲν εἰμπορεῖ νὰ ταλαιβάξῃ Μικρὰ Μυστικὰ) Κατοσάρον ([E], εὐχομαι ἐπιτυχίαν εἰς τὰ ὠραία σχέδια περὶ τῆς ἀδελφῆς σου) Μέλλουσα Διπλωμάτην, Μικρὸν Φαντασιοκόπον ([E], ἡ εὐχαρίστησις ποῦ ἀσθάνασαι ὅταν βοηθῆς τὸν πατέρα σου εἰς τὴν ἐργασίαν του, σὲ τιμᾶ πολὺ· μπράβο, παιδί μου· θὰ γίνῃς χρήσιμος ἄνθρωπος) Τρυσουστραφισμῆν καὶ σπεισασαν ἐκ τῶν πρώτων νάνανεῶσῃ τῆν συνδρομῆν τῆς) Ἑλληνοπαιδα ([EEE] μὲ πολλὴν μου εὐχαρίστησιν ἐδιάβασα τὰ ποιήματά σου) Μαρίαν Παπαγιάννην ([E] μὰ γιὰ τὴν δειλία; ἐλπίζω κ' ἐπιθωμῶ νὰ μοῦ γράφῃς ἔστειλα 29—40) Ἐλθρήνην τῆν Ἀθηναίαν (ἔστειλε) Ἀίκαεστιν (ἐννοεῖται, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ πληρώσῃ 1 δρ. καὶ νάνανεῶσῃ τὸ ψευδώνυμον τοῦ· τότε ψηφίζεται) Ἐαυριὴν Νεφέλην, Φῶς τῆς Νυκτὸς, Κάκιον ([E], περιμένω νὰ ξαναγυρίσουν ἡ ιδέες) Παλλάδα ([E], σὲ ἀντασπάζονται ὅλοι) Ἐρυθρόδερμον κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 24 Ὀκτωβρίου δάπανήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ἈΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 7 Δεκεμβρίου
[Ὁ χρόνος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέου νὰ γράφουν τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῇ Γραφεῖρά μου εἰς φραγκίων, ὃν ἕνατος περιεχέει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

544. Συλλαβογράφος

Δυὸ γράμματα τὰ πρώτα μου Μόριον τ' ἄλλο εἶνε· Καὶ σὺ πᾶ μὲ τὴν ὀσφρησι· Αὐτὸ ποῦ κάρνω κρίνε.

545. Μεταγραμμισμός.

Ἐνὸς ἀρχαίου βασιλῆα τὸν τράχηλον ἀλλάξω. Καὶ νάτων πᾶς ἐκόντην! τὸν βλέπω καὶ [ὠαυμάω]

546. Ἀναγραμματισμός.

Μιὰ στάμνα μοῦ ἔδωκεν νὰ πάω γὰ νερό, Κ' ἐγὼ ἀπρόσμετος πολὺ, τὴν ρίχνω καὶ τὴ σπάζω Κ' ἐνὰ μὲ στόμα ἀνοικτὸ τὰ ὄρμηματα θαρῶ, Ἀνθρώπου ἔφαφα μορφή νὰ πέρνουεν κυτᾶζω Καὶ νὰ μοῦ σχηματίζουεν κάποιον ἀρχαῖον [γιατρό!]

547. Μωσαϊκόν.

Ὁ Ἀρασις, ὁ Πριλασις, ὁ Δαναός, ὁ Ἅγις, Ἐνδοσοί: ὀλοβασιλεῖς, κ' ὁ Μῆθος Ἀστράγης, Ἀπὸνα γράμμα δίδουεν προθυμίας· τὰ λαμ [δάνεις] Κ' ἄλλον τοῦ μύθου βασιλεῖα εἰς τὴ στιγμῇ [μὰς κάνεις]

548. Συλλαβικὸν τρίγωνον.

- 1.—Συγγραφεὺς ἱστορικός.
- 2.—Ρήτωρ.
- 3.—Σοφός.
- 4.—Ἀντονωμία.

549. Δικτυωτόν.

- 1.—Τιτάν.
- 2.—Συγγραφεὺς ἱστορικός.
- 3.—Συμβολον ἀρχαίου θεοῦ.
- 4.—Ὄνομα ἑβραϊκόν.

550—552. Λογοπαίγνια.

- 1.—Πῶσον εἶνε τὸ καλλίτερον φαγητὸν τῆς ἡμέρας;
- 2.—Ποῖος ὁ ψυχρότερος τῶν Τιτάνων;
- 3.—Ποῖον στοιχείον ἀνέχει εἰς τὸν Θεόν;

553—555. Ἀδελφα Παρορύματα.

- 1.—Οἱ μαῦροι ναοὶ εἶνε ἅγιοι.
- 2.—Ὁ ὄρθνος εἶνε ῥημα.
- 3.—Ὁ κάρπος καὶ ὁ λάρος εἶνε ἴσοι.

556. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Ἐξαγώνου.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλου πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζου ἄλλας τόσας λέξεις, αἱ ὁποῖαι νὰ σχηματίζου κατὰ σειρὰν Ἐξαγώνου ὡς τὸ ἄ- πέναντι.

★ ★ ★
★ ★ ★
★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★
★ ★ ★

Ἐκεῖ, Ἀσις, εἰωνός, μαρός, Ρίον.

557. Φωνηενόλοπον μετ' Ἑλλιν. ποδούμφνον.

μ - ι - π - ο - τ

558. Διπλῆ Γριφώδης Ἀκροστιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν πέντε λέξεων, τῶν εὐρασκομένων λυόμενου τοῦ κάτωθι Γριφου, σχηματίζουεν θεόν, τὰ δὲ δευτέρα νῆσον τοῦ Αἰγαίου.

1 No
Ἄλλ' 1 2s 1 P No Σο No
1 H 1 No No σὰς ::
1 No

[Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω Ἀσκήσεις ἐλήφθησαν ἐκ τῆς βραβευθείσης Συλλογῆς τοῦ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.]

ἈΥΤΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀποστόλων τοῦ φύλλου 36.

408. Πυρεῖον, (πῦρ, ἴον). — 409. Φάλαρις (φᾶ, λᾶ, ρίς). — 410. Γάμος—Μάγος.

411. ΠΡQ I-TE-A 412. Ἐκεῖνος πού θὰ στείλῃ τὴν καλλίτερον ἀπάντησιν. — 413. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Π Λ Α Λ Ι: παλαῖος, ἐκπαλαί, ΠαλαίμωΝ, παλαίστῚΑ — ΣΙΝΑ. — 414. ΟΥΡΑΝΙΑ (ΟΥφάλη, ΡΑΦωδία, ΝΙόβη, Ἀσβολος). — 415. Μισῶ, ἴσως, σῶμα ὄσαν. — 416. Ἀγαπῶ τὴν ἰπασίαν (ΑΓ ἀπὸ τὴν - ὀτ' Ἀσίαν) — 417. Τὸ Φάντασμα τῆς γιαιγιάς σχηματίζεται μετὰ τοῦ δένδρου καὶ τοῦ οἰκίσκου. Εἰς τὸ κάτω ἄκρον τῆς στέγης εὐρίσκεται ὁ οφθαλμὸς τῆς. Φαίνεται δὲ ὁλον τὸ πρόσωπον ὁπως ἀπάναντι· ἐν ἡ Εἰκὼν στραφῆ οὕτως, ὥστε ἡ ἀνω πλευρὰ νὰ γίνῃ βᾶσις.



ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ ἔξῃς λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοῦ συνδρομητῆς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάματος ὄρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγοτέροι νὰν 10 πληρῶνται ὡς νὰ ἦσαν 10.]

Ἀνταλλάσσω γραμματόσημα. Ἀπάντησις ἀσφαλῆς. — Νικόλαος Γ. Δροσινός, ὁδὸς Πατησίων 89, Ἀθήνα. (E, 131)